

יורד מלא, ומhalbך חמש מאות
שנים עד שמגעים ל"ס"י
העולים, (שהוא כולל שמונה עשרה
ברכות) ומתמלא מהם, וממנו
משקימים את השכינה שהיא
תפללה, ומה שהיה יבשה קורא
לו אָרֶץ. זהו שפטותם ויקרא
אליהם ליבשה הארץ, לעשות
פרות ונאנים, שהם הארץ
קדושה של ישראל למטה. זהו
שפטותם ויאמר אליהם פרשא
הארץ דשא.

ובשעודה העמוד האמצעי לאבא
ואמא להורי מzon ממש, קולו
עללה על כל אותם נחלים
ומעינות, וכשיזיד, קולו יזרע על
כל אותם נחלים ומעינות התורה.
זהו שפטותם נשאו נחרות יה"ה,
נשאו נחרות קולם. נשאו נחרות,
allo אותם שטי נקדותיהם
צרי, מי הוא שעולה על גביהם
בשתי זוועות? זה חל"ם, וכו'
נעשים סגולת'א, ומיהו שירוד
מחתיהם בשתי שוקים? זה
חיר"ק, וכו' הם נעים סגו"ל.
באוטו זמן נשאו נחרות קולם,
שהוא קול יעקב, קול השופר,
ולאיפה מעלים אותו? לאבא
ואמא, וכשיזיד, יזרע בשתי
נקודות שנן שב"א, שטי ירכים
של אמרת. זהו שפטותם נשאו
נחרות רכבים, בגון על כתף ישאו.
יעבא ירוד בצדיק שהוא שור"ק,
בנקיות חיר"ק אחת, כי שם חילקה
מחוקק ספון, קשרר של שטי
ירכים של אמרת, שהוא דכים, דך
ים, דך שכולל כ"ד אותיות של
תיחוד השני, עליו נאמר אל ישב
דך נכלם, ד"ה הוא בעשורים
וארבעה ספרים של התורה
ושכינה, וכך"ה על שכמה,
וכשהՃיק מלא מן העמוד
האמצעי, שנאמר בו ותמלא בדה
וتعل.

בוחית מלא, ומhalbך חמש מה שנין, עד דמתו
ל"ס"י עלמיין (ראיוו ביל ח"י ברכאנ), ואת מלא
מניןיה, ומגיה אתスキיא לשכינה דאייה
צלותא, ומאי דהוה יבשה קרא ליה ארץ, הדא
הוא דכתיב (בראשית א) ויקרא אלהים ליבשה
ארץ, למعبد פרין ואיבין, דanineן ארעה קדיישא
דישראל לתהא, הדא הוא דכתיב (שם יא) ויאמר
אליהם פרשא הארץ דשא.

ועמ"ד דאמצעיתא כד סליק לאבאiae ואמ"א
לנחתא מזונא מטפנן, קליה סלקא על
כל אינון נחלין ומובען, ובכד נחתא קליה נחתא
על כל אינון נחלין ומובען דאוריתא, הדא
הוא דכתיב (מהלום צג) נשאו נחרות יה"ה, נשאו
נחרות קולם, נשאו נחרות אלין אינון תרין
בקודין דanineן צר"י, מאן איהו דסליק על גביהו
בתרעין דרוצין, דא חול"ם, וביה אטעביד
סגולת'א, ומאן איהו דנחתה תחותייה בתרעין
שוקין, דא חיר"ק, וביה אטעביד סגו"ל.
בזהזא זמנא נשאו נחרות קולם, דאייהו קול
יעקב, קול השופר, ולאן סליקין ליה
לגביה אבאiae ואמ"א, ובכד נחתה נחתה בתרעין נקודין
דanineן שב"א תרי ירכי קשות, הדא הוא דכתיב
(שם) נשאו נחרות דכים, בגון על כתף
ישאו (במדבר ז ט).

(אבא נחתה) בצדיק, דאייהו שור"ק בנקיות (חיר"ק)
הדא, כי שם חילקה מחוקק ספון (דברים לג
כ), קשורא דתרין ירכין דקשות, דאייהו דכים,
דך ים, ד"ה דכילד כ"ד אהוון דיחידה חניינא,
עליה אתמר (מהלום עד כה) אל ישב דך נכלם, ד"ה
אייהו בכ"ד ספרים דאוריתא, לשכינה
ס"ה (בד ט) ובכ"ה על שכמה, ובכד צדיק אייהו מלא
מעמידא דאמצעיתא, דאתמר ביה (שם
ו) ותמלא בדה ותעל.

עליה הנתקדה הזו, שהוא שור"ק אחד, על שנים מהם שב"א, ונעים שור"ק. אחר שהוא מלא מצדיו ומצד העמוד האמצעי, נאמר בשכינה ותملא כהה ותעל, ותורד בכה מעל שכמה, כל הכוּע פורע בברוך, ותملא כהה ותעל, כל הזוקף זוקף בשם, ותעל, כל הזוקף זוקף בשם, וגלוות אל בעלה. עליה ודאי מן הנගויות אל בעלה, בשעה הזו היא אומרת לצדיק, ותאמר שתה אדוני וגם גמליך.

אשרה, מהם גמוליך חלב. ועוד חל"ם נקרה העמוד האמצעי למתח, וחיר"ק אל הלב, שור"ק בקרא בקשר של שניהם. ועוד חל"ם נקרה בכל צד הימין. זהו שפטות על כל קרבנה פרטיב מלחת. וחיר"ק נקרה בכל צד השמאלי, והוא שור"ק הקשר של שניהם. ועוד חל"ם נקרה באם שניהם. והיינו מות"ל וסולם עשור, ובו יהה מות"ל מהטאי עמו, וחיר"ק נאמר באם הפתחותה ובו חור"ק עלייו שנינו על סמא"ל, שהשעבד בבני השכינה בגנות.

דבר אחר, נשאו נהרות קולם, זה פעים שמייחדים ישראל את המקודש ברוך הוא, ומעלים לו בו קול ערבית ובקרא ואחריהם, מהם ימין ושמאל, בשניהם מעלים קול, שהוא העמוד האמצעי. למי מעלים אותו? לאם העליונה, שהוא עשרים וחמש בימיין ועשרים וחמש בשמאלי ערבית ובקרא, והם חמישים שערית בינה, קוראים לו בהם, שיורד אל צדיק וצדקה.

שהיא ד"ך בשוק ימין, והיא כהה על שכמה בשוק שמאל, שהן שני עמידי אמת, ומושום זה ישאו נהרות רכבים, ד"ך י"ס, והוא ד"ך

סליקת hei נקודת דאייה חד שור"ק על פרין דאיינון שב"א, ואת עבידיו שור"ק, במר דאייה מליא מפטרא דיליה ומפטרא דעמדו דאמצעיתא, אתרMER בשכינה ותמלא כהה ותעל, ותורד בכה מעל שכמה, כל הפוּע פורע בברוך, ותמלא כהה ותעל, כל הזוקף זוקף בשם, סליקת ודאי מגלוותא לגבי בעלה, בהאי שעטה (דף מו ע"א) איה אמרת לגבי צדיק (בראשית כד יח) ותאמר שתה אדוני, וגם גמליך אשקה, דאיינון גמוליך מחלב.

יעוד חול"ם אתكري עמדו דאמצעיתא לגבי מוחא, וחיר"ק לגבי לבא, שור"ק אתكري בקשר דטרוייה, ועוד חול"ם אתكري בכל סטרא דימינא, הרא הוא דכתיב (ויקרא ב יג) על כל קרבנה פרטיב מלחה, וחיר"ק אתكري בכל סטרא דשמאלא, ואייה שור"ק קשורה דטרוייה, ועוד חול"ם אתكري באימה עלאה, يوم הפפורים דאייה עשור, וביה יהא מות"ל וסילח חוביין דעתפה, וחיר"ק אתרMER באימה תפאה, וביה חור"ק עלייו שנינו על סמא"ל, דASHTEVID בבני דשכינה בגנותה.

דבר אחר נשאו נהרות קולם, דא פרין זמנין, דמייחדין ישראלי לקודשא בריך הוא, וסלקין לייה ביה קלא ערבית ובקרא ואחריהם, דאיינון ימין ושמאל, בטרוייה סלקין קלא דאייה עמדו דאמצעיתא, לגבי מאן סלקיאן לייה לגבי אימה עלאה, דאייה כ"ה בימינא וכ"ה בשמאלא ערבית ובקרא, ואיינון חמישין פרעין דביבה, קראן לייה בהון, דנחתת לגבי צדיק וצדקה.

דאייה ד"ך בשוק ימין, ואיה כהה על שכמה בשוק שמאל,